

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyed évre 3 korona. • Hirdetések milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer körülve 10 fillér, többször beiktatva egyenkint 8 fillér. • Nyilt-tér petisoronként 1 korona. • A kiadóhivatal interurban telefonja 84. szám. • Megjelenik minden vasárnap reggel.

Csodás

dolgokat művelnek az egymással harcban álló emberek: mintha megszűntek volna a természet törvényei. Hihetetlen akadályokat győznek le. Mesés műveket alkotnak. Bámulatos szellemi munkákat produkálnak; a nemzetek embertengere kiapadhatatlannak látszik, pénzbeli kincse végtelennek; az egyének munkabírása, testi és szellemi kitartása határtalan, izmuk vas, idegzetük acél; aki a légyümmögéstől sem tudott aludni, annak most a harci zaj csöndes altató dal, aki a minap még nem tudott eljárni a szőlőjébe, az most negyven kilométeres marsokat tesz sulyos föl-szerelésben és a fellegek fölé emelkedő hegycsúcsokon harcol, olyan magasságban, ahová már a saskeselyű is szédülve emelkedik föl; államok, nemzetek, kormányok, hatóságok, egyesek olyan erőfelfejtést végeznek, a képességeknek olyan bámulatos mennyiségét mutatják be, amilyent, ők maguk sem tételeztek föl magukról és még kevésbé egymásról.

És mindezt azért, hogy egymást legyőzzék. Mindezt meglevő értékeknek az elpusztítása érdekében... Micsoda magasságokba lendülne az emberiség, ha ez a minden képzeletet meghaladó erőfelfejtés az emberi haladás, kultúra, jólét, boldogság érdekében történnék. Micsoda paradicsomkert lenne ebből a világból, ha az erők, amelyeket csak most ismertünk meg igazában, a rombolás helyett az építés és alkotás munkáját szolgálnák!?

Csoda, igazi csoda, hogy minő erők lakoznak az emberben. Mennyi gazdaságot lehetne teremteni, mennyi fájdalmat lehetne megenyhíteni és mennyi könnyet lehetne letörölni a sok pénzzel, amivel a háborút szolgáljuk. Mennyi jólét, műveltség, tisztaság, egészség, jószág költözne vele az emberek közé!

Szédülés fog el bennünket láttára a csodáknak, amelyeket az emberiség most művel. És mámoros lesz a szívünk, ha azokra a csodákra gondolunk, amelyeket az emberiség javára művelhetnénk, ha akarnánk, ha tudnánk akarni. Egy gondolat

dönteti az agyunkat: hát csak akkor tudna az emberiség csodákat művelni, amikor a rombolás, pusztítás munkáját végzi? és ugyanezekre a csodákra ne lenne képes, amikor építeni, javítani, teremteni, az emberi boldogságot gyarapítani kell? De a gondolkodó elme megnyugszik; hiszen már rég tudja,

hogy éppen olyan csodálatos energiával tudnók a jót, a szépet szolgálni, mint most a borzasztót, a lelkiunket marcan-golót; éppen olyan nagyszerűen tudnók az emberi boldogságot növelni, mint ahogy most csök-kenteni tudjuk. Csak minden-hez királyok, vezérek, tiszték kellene.

A bortermelők megadóztatása.

Mult évi december hó 27-én szentesítést nyert a bortermelési adóról szóló 1918. évi I. törvénycikk.

Olvasóink előtt a törvény rendelkezése, hogy minden hektóliter bor után 14 korona adó fizetendő, már ismeretes. Most a pénzügyminiszter 1918. évi 1000 számú rendeletét közöljük, a bortermelési adóról szóló törvény végrehajtása tárgyában, gondolva, hogy bortermelő vidékünk ez érdekli.

Minden bortermelő köteles a termelés helyére illetékes községi előljárásnál az 1918. évi január hó végéig írásban vagy élőszóval bevallani azt a must-, illetve bormennyiséget, amelyet 1917-ben az illető községben vagy annak határában termelt. Be kell vallani azt is, hogy az 1917. évi termésből a termelő kinek és mily mennyiséget adott el, illetőleg saját fogyasztására mennyit használt fel, végül mennyi maradt készletben.

A községi előljáróság a termelőket a fentebbi kötelezettség teljesítésére az 1918. évi január hó első felében a szokásos módon külön is figyelmeztetni köteles azzal, hogy a bevallás elmulasztása a bortermelési adótörvényben megállapított büntetést vonja maga után.

A községi előljáróság, illetve annak kijelölt közege a bevallás alapján, valamint a netán rendelkezésre álló, szükség esetén beszerzendő egyéb adatok és hitelt érdemlő vallomások segítségével az 1918. évi február hó végéig megállapítja a termelő 1917. évi termését, az abból még visszamaradt készletet felveszi és felhívja a termelőt, hogy a megállapított 1917. évi termés, valamint a készletfelvétel napján abból még készletben talált mennyiség közötti különbözet után járó bortermelési adót a község pénztárába különbeni végrehajtás terhe mellett hat hét alatt fizesse be.

Az eredeti must-, illetve le nem fejtett vörösbortermelésből 10%, illetve 6% levonandó és az adó az így nyert bormennyiség után fizetendő, mivel a 10, illetve 6%-os apadás nemcsak a forrás, hanem a lefejtés által előidézett apadást is magában foglalja, le- vagy átféjtés avagy seprű címén további levonásnak helye nincsen.

A saját termésű szőlőtörkölyből a termelő saját házi vagy gazda-

sági használatára készített s kizárólag erre a célra felhasznált törkölybor (csiger, löre) — azaz a friss szőlőtörkölyből az ebben visszamaradt boralkatrészek kivonása céljából a törkölyre felöntött vízzel, erjesztés útján előállított ital — után bortermelési adó nem jár. Házi fogyasztás alá az a mennyiség esik, amelyet maga a termelő és családja, továbbá a cselédei és munkásai fogyasztanak el.

A fenti rendelkezések szerint az 1917. évben termelt bor után járó bortermelési adó is — a termelő által fizetendő.

Ha a községi előljáróság a fentiek alapján megállapítja, hogy a termelőnek 1917. évi összes bortermése 50 hektólitert meg nem haladt, úgy az 1917. évi termésből származó és az 1917. évi december hó 1. napja előtt eladott must és bor után járó adót nem a termelő, hanem a vevő köteles megfizetni.

Az 1917. évi december 1. napja után eladott must és bor után járó adót azonban abban az esetben is a termelő köteles fizetni, ha az 1917. évi termése az 50 hektólitert nem haladta volna meg.

Ha a vevő a megvett bormustot vagy bort már tovább eladta volna, úgy a járó bortermelési adót ebben az esetben is a közvetlen (első) vevő köteles ugyan megfizetni, de ha igazolja, hogy a megvett bort a vételár 5%-át meg nem haladó nyereséggel adta tovább, a közvetlen (első) vevő az adó megtérítését további vevőtől, ez pedig ismét a további vevőtől követelheti.

Ha a vevő a termelőtől vásárolt bormustot vagy bort vámkülföldre vagy Ausztria, avagy Bosznia-Hercegovina területére kiszállította s ezt minden kétséget kizáró módon beigazolja, úgy kérelmére a pénzügyminiszter a bortermelési adó lefizetése alól felmentést adhat.

A községi előljáróság, illetve kijelölt közege minden termelőnél jelennek és lehetőleg másoknak is jelenlétében három havonként és pedig minden év március, június, szeptember és december hó végén a készletet nyilvánosan megállapítani és a leszámolást megejteni köteles. Az illetékes előljáróság, illetve kijelölt közege a készletfelvétel és leszámolás foganatosításának közelebbi

időpontjáról az adóköteles feleket eleve értesíti.

Az eljáró közeg első feladata a tényleg készletben levő must- és bormennyiségének megállapítása, amely eljárásnál, ha a bor felt és hitelesített hordókban van, a hitelesítési jelzés veendő alapul. Ha a hordók nincsenek hitelesítve, vagy csak részben vannak megtöltve, úgy fél által felajánlott és elfogadható legalkalmasabb módon állapítható meg azok tényleges tartalma.

Az Ausztriából vagy Bosznia-Hercegovinából behozott, illetve érkezett must- vagy bormennyiségek a községi előljárásnál 24 óra alatt bejelentendők és megvizsgálás végett előállítandók.

Aki igényt tart arra, hogy mustot vagy bort Ausztria vagy Bosznia-Hercegovina területére, avagy vámkülföldre az államot hektóliterenként illető 10 K. adó lefizetése nélkül, vagy a 10 K. adó visszatérítésének igénye mellett szállíttasson ki, annak az illetékes pénzügyigazgatóság engedélyére van szüksége. A 10 K. adó lefizetése nélküli kiszállításra a következő bekezdésben megállapított feltétel mellett minden bortermelőnek a 10 K. adóvisszatérítésének igénye mellett való kiszállításra pedig bárkinek adható engedély, feltéve, hogy az alább felsorolt kizáró okok egyike sem forog fenn.

Mindkét kedvezményre vonatkozó engedélyben kikötendő, hogy az egyszerre kiszállítandó mennyiség 500 liter bornál, vagy annak megfelelő mennyiségű mustnál kevesebb nem lehet. Az engedélyek meghatározott időtartamra, de legfeljebb egy év tartamára és a bármikori visszavonás kifejezett fenntartásával adhatók csak meg és kérelemre évről-évre az egyik év október 1-től a következő év szeptember 30-ig megújíthatók.

Engedélyt nem nyerhet az, akinek vagyonára csőd nyitott, vagy akit a kérvény benyújtását megelőző 3 évben csempészet vagy a termelési és fogyasztási adók ellen elkövetett jövedéki kihágás miatt, vagy pedig a vámköteles forgalomra vonatkozó szabályok ellen elkövetett sulyos jövedéki kihágás, nemkülönben a borhamisításnak és hamisított bor forgalombahozatalának tilalmazásáról szóló 1908. évi XLVII. t.-c. rendelkezéseibe ütköző kihágás miatt jogerős ítélettel elmarasztaltak, vagy akik a pénzügyi hatóság bizalmát nem bírják.

Visszaélés esetében az engedély a jövedéki büntető eljárás következményeitől függetlenül, azonnal visszavonandó. Visszavonandó az engedély akkor is, ha a küldő az alábbi kötelezettségeknek meg nem felel, vagy ha az engedély megadásának bármelyik feltétele elesik.

Az engedély iránti kérvénynek tartalmaznia kell a folyamodó nevét, tartozkodási helyét, a telep létezési helyét, ahonnan folyamodó a 10 K. adó lefizetése nélkül, illetve adó-

visszatérítés iránti igény mellett szándékozik bort vagy bormustot kiszállítani, továbbá folyamodónak abbéli határozott kijelentését, hogy a már meghatározott, valamint a pénzügyminiszter által bármikor meghatározandó ellenőrzési rendszabályoknak és hozandó rendeleteknek magát aláveti s a községi és pénzügyi közegeknek a telep helyére való bármikori belépését és az üzleti könyveknek megtekintését megengedi.

Aki a pénzügyi hatóságtól nyert engedély alapján bormustot vagy bort a már lefizetett bortermelesei adóból az államtól 10 K. vissza térítésének igénye mellett Ausztriába vagy Bosznia-Hercegovina területére, illetőleg vámkülföldre kiszállítani szándékozik, ezt a községi előjárásnál legalább 24 órával az elszállítás előtt ugyancsak írásban vagy élőszóval bejelenteni és az elszállítás után a feladóvevényt a községi előjárásnak azonnal átadni köteles. A szállításra vonatkozólag utólag tett s az eredeti bejelentéstől eltérő bármily természetű rendelkezést a községi előjárásnál ebben az esetben is azonnal be kell jelenteni.

A must és bor után járó bortermelesei adó hitelezésének engedélyezése a pénzügyigazgatóságánál kérelmezendő.

Hitel csak oly termelő részére engedélyezhető, aki legalább 10 katasztrális hold termő szőlőt mivel.

Befejezésül csak annyit, hogy a rendelkezések betartásának ellenőrzésével a pénzügyőrségek vannak megbízva.

Asszonyok, lányok.

Kedves Szerkesztő ur,

igazán nagyon köszönöm a múlt héten nekünk szentelt vezércikket. Végtelenül jól esik tudnunk, hogy gondolnak ránk, a mi életünkre, a mi jövőnkre. Igen: „Asszonyok maradtak itthon, kiknek elment a párjuk,” és mily sok lány van, kiknek szintén elment a párja és kinek nem lesz párja...

És majd ha eljön a nagy holnap, a reménykedve és mégis rettegve várt idő, mi lesz akkor? Sokan örökre özvegyországban maradnak, sokan hiába várják vissza az „embert”, a küzdelmes élet társát, meg a „gyermeket”, a megrokkant öregség reménységét. És aki nem marad egyedül, aki visszakapja azt, akit visszavárt, de visszakapja hiányosan, nyomorékul, mi lesz azzal? És akinek mégis lesz valakije, akit néha magához ölelhet, akivel egynek szeretné és tudná magát érezni, nem borul-e majd legszebb percében is vérrelhő a szemére attól a gondolatától, hogy megint jöhet olyan idő...? És akinek mégis lesz kisdede, akit a keblén csicsigethet, akiből majdani roskadozó öregsége mellé erős karó nevelhetne, nem áll-e meg a szive verése arra a gondolatra, hátha olyan jóvendőre neveli gyermekét?... És aki most serdül hajadonsorba, aki mellől azonban a hadisten lekaszálta az ifju férfienemzedéket, mi lesz azzal?

A Szerkesztő ur kérdezett, én a kérdéseket csak megtoldom, nem mintha a sziveket akarnám bántani, azok úgy is eleget szenvednek, hanem jól esik kérdezni, mert vajmi sokszor a fájdalom is jó. A fájdalom nemesít, — a nők neme-

sebbek lettek. Ő be nagy árat fizettünk mi nők, ezért a kis meg-nemesedésért és kis várható jogért, amivel éppen a Szerkesztő ur is vigasztalt bennünket. Igen nagy árat fizettünk érte, asszonyok a jelent, leányok a jövődőt adták oda, — illetve ezektől rabolták meg őket.

Mert mi nem adtunk semmit oda, mi tőlünk mindent úgy vettek el. Mi nők az első pillanatban is sirtunk, mert mi maradtunk itt az állomáson könnyezve, mi vártuk és fogadtuk a sorozások hírét sirva, és mi retgettünk és féltünk az el-maradozó tábori kártyáért. A nők sosem éljeneztek, a nők mindig sirtak.

Millió és millió leány gondol a holnapra, igaza van Szerkesztő ur. Nézzen körül Tapolczán, hogy nemcsak gondol, hanem már él is a holnapért, már ma úgy él mint holnap és holnapután. Dolgozva. Ebben az egy szóban benne van a mi meg-nemesedésünk, a mi holnapunk. Nem akarom összeszámolni, hogy hány már Tapolczán a kenyérkereső leány, akik számoltak a jövődövel, a sorsukkal, akik már megszerezték maguknak a munka örömét és boldogságát, amit nem is oly régen, csak hírből ismertek.

Uj világ van kialakulóban, és abban nekünk is lesz szavunk. A szervezkedésre bízta bennünket a Szerkesztő ur, arra, hogy keressük és találjuk meg egymás segítő kezét. Hiszem, hogy minden városban akad asszony, kinek keze elég férfias lesz, ennek a szövetségnek megszilárdítására.

A mithosz szerint a földet lakó emberek ősei Prometheusnak kezétől származnak, aki úgy gyurta őket agyagból, ahogy a fazekas gyur. Hogy jobban végezhesse el ezt a nehéz munkát, előbb egyenként mintázta meg a férfi és női testnek összes alkotó részét. Valamennyi szerves már készen volt, csak az összeállításuk volt hátra, amikor Bacchus estebédre hívta meg Prometheuszt. El is ment és ott nagyon szaporán üritgette a vendéglátó isten serlegét. Tántorogva került vissza műhelyébe és mindjárt hozzátartott a munkához. És vajmi gyakran asszonyoknak adta oda azt, ami a férfit illette, s férfinak azt, ami a nőt illette. A nagy titán hibája folytán ezért láthatunk tehát oly sok nőies férfit és sok férfias nőt.

Ezek a férfias nők fogják kivívni azt a szervezetet, mely a nők jogát biztosítja és... És mi lesz azután, ez volna talán a boldogságunk, ha szavazhatunk, ha éppen úgy dolgozhatunk, mint a férfiak?

Erre teremődtek volna a nők? Erről majd máskor beszélgetünk, ha a kedves Szerkesztő ur, helyet ad soraimnak.

Szívélyes üdvözléssel

Emma asszony.

**

Lapunk minden, a társadalom dolgaival foglalkozó cikket szívesen hoz, — nőktől is. Különösen akkor, ha az a női kéz épp oly jól fogja és vezeti a tollat, mint egy férfi kéz. Tán a mithosz szerint ez is érthető, ha ugyan ennélkül is nem volna eléggé bebizonyosodva a nők egyrangú tudása, előtűnik.

A szerkesztő.

Az állomáson.

Ember, emberhátán törtet a jegykiadó ablakhoz, hogy mielőbb kezébe lehessen a kis barna, vagy

zöld kártya, mely belépti jegy új szórakozásra, vagy néha-néha a más világra. Mindenki siet, mert a portás már csönget: tessék beszállni... Budapest felé, a második vágányon a vonat...

És megindul az áradat, az a színes mozaik, mely a legkülönbözőbb emberekből tevődik össze. Katona, civil, asszony, leány, férfi és ifju, mind utas, de mind más az utazásban, mikép más az életben. Jámbor házaspár karonfogva megy a kocsi felé, de látszik a férjen, hogy szívesebben menne a felesége nélkül azzal a leánykával, kit oly atyai jószággal szólít meg: kisasszony hova utazik?... Csupa megjegyzésre alkalmas részlet, mert hisz éppen az utazás az, ahol az embert megismerik — a maga mivoltában.

Emberek: idegesek és nyugodtak, jók és erőszakosak, rártartósak és megbarátkozók, mind megismerhetők a vonaton, a demokrácia mozgó világában, ahol egy jeggyel az lehetek, mint a másik. Iparkodnak is az emberek klasszisban emelkedni.

Beérkezik a kezhelyi is és a futkosás megismétlődik. Átszállnak Pest felé, beszállnak a sümegibe és nem sokára a perron elnéptelenedik, csak néhány, az ötórás kanizsai vonatra várakozó sétál és nézeget a könyves szekrény előtt. Paraszt leány könyvet vesz, látom kezében Szomaházyt és örömmel gondolok a leány boldogságára, ki im egy új világot fedezett fel annyi társával együtt, a könyvet.

Mennyi sok utas volt, ma is. A nagy háborús forgalom iránti érdeklődés, kíváncsiság zavartatta meg velünk Kovács László állomásfőnököt, délutáni munkájában.

Az állomásfőnök ur készséggel mutatta meg a múlt év forgalmáról készített statisztikát, melynek számsorai sok mindenről tanuskodnak.

A múlt évben a tapolczai állomáson 327,925 utas váltott jegyet, míg 1912-ben 215,397. Ez emelkedett személyforgalom lebonyolítására, a logika szerint, több vonatnak kellene rendelkezésre állani. A valóság pedig az, hogy kevesebb vonat bonyolítja le, mint békében. Akkor naponta 15 vonat indult, most pedig 6. Már akkor, a napi átlagos 590 utasnak kicsinynek bizonyult az állomásépület, mit szóljunk most, mikor 898 az utasforgalom napi átlaga? Ezt a nagy személyforgalmat egész évben 1895 érkező és 1001 (1912-ben 1940) induló személyvonat bonyolította le.

Mig az áruforgalmat pedig 957 érkező (912-ben 3812) és 1001 induló (912-ben 3974) tehervonat közvetítette.

Különbön nagyon érdekes az áruforgalom néhány tétele. Elszállított teljes vagonrakomány 4228 kocsi, melyből bor 755 vagon volt (1912-ben 890). Vegyes áruval rakott vagonok száma 2517 (1912-ben 3949) volt, melynek három-

negyed részét szintén boroshordók foglalták el.

Tehát mondhatni, 1917-ben 2690 vagon bort szállítottak el a tapolczai állomásról, az 1912. évi 3890 vagonnal szemben. Ezt a visszaesést kizárólag a vonalzárlatok okozták, bizonyíték a hónapokint részletezés: januárban 45, és így tovább 5, 27, 121, 75, 61, 57, 65, 60, 72, 60, 107 vagon, mert hisz az 1917. évi bő termésnek az emelkedő vagonszámokban kellene mutatkozni.

269,000 hl. bort szállítottunk el, melynek átlagos értékét 300 koronával számítva, 80.700,000 koronát kaptunk csak a tapolczai állomás feladott borért, szemben az 1912. évi 14 millió koronával. Ha leszámítjuk az érkezett 376 vagon bor értékét 250 koronájával, szóval közel 10 millió koronát, akkor azt mondhatjuk, hogy a vidékünkön termelt borból 1917. évben, 70 millió koronánál többet szállítottunk el csak a tapolczai állomásról, szemben az 1912. évi 8 millióval. És hol van még a többi állomásokon feladott avgonok értéke?

1912-ben elszállítottak 53 vagonnal élőállatot, cca 530 jószágot. 1917-ben 262 vagonnal, így ebből is szép pénz maradt vidékünkön.

Kovács állomásfőnök ur sok mindent elmondott, amely okok ma a vasut teljesítő képességét csökkentik, a kereskedelmünket megbénítják. Bejártuk az egész rakodót, amely majdnem üres, mert már hetek óta szünetel az áru felvétel.

Hosszú vonat áll készen, most hajtják be a hordókat, megy a magyar bor Brémába. Lássá — mondja a főnök ur — ez is egyik oka a kocsihiánynak: a mi kocsiainkban szállítanak ki mindent az osztrákok, a németek és nagyon, de nagyon sokára kerülnek haza a mi tehervivő rabszolgáink.

És elgondolkoztunk: hány és hány ezer fedett kocsi viszi a bort, a buzát, a marhát, a krumplit és nem hoz nekünk vissza semmit, csak ezer, sok ezer papírpénzt...

Szőlőgazdák figyelmébe!

A hirdetett

RÉZGÁLIC

megérkezett és míg a készlet tart, előnyös áron kapható, valamint a lisztharmat ellen védő

SALOIDIN

Kaszás Soma fűszerkereskedőnél

Tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

tolltisztító

intézetemet csak e hét végéig tartom üzemben.

Kiváló tisztelettel Schönbrunn Klára

— Vajjon ki fog elnökölni a „Harlang-részvénytársaság” ezidei közgyűlésén?

Farsang volt mikor mulatóg vigor házaib örök hűség esküdni a tom az emberek földön. De mulatás, ninc csak háboru meg szenvedéség.

Olyan szomoly is kik tudnának még lépni is táncolni. Oly felelősséggel meghaltak.

Farsang v nines, csak tél és tél. idő, mikor szemfödő, m Az élők meg bujnak meg

A tavasz héten. Naps a földről, min tőt bennün tavaszt hird holtak fölött hirdette az új életet, a

Ó, de ta onyhe nap hitegetés, cs föld? Nem-napsugár? szó mögött nem enged igéretben: a föld.

Ott van tábori lap, utra készen ujjunkkal m a térképen röplü madar meg mind ahol még nak, ahol készülnek föld.

Ó ki t valami biz kik félve n kollene jól mernek? berekkel, tavasz, hoz már oly sz

Hígyjete san sokat b a mi már e sorsáról m tulajdon tu holtakkal, nem is go

A mi b a holtaka nem segí vedéseik minden a voltunk e hogy egy idő két v

Három önmegtart megváltot volna m fájdalom olyan bú farsang, a nevétes tartóztath

HIREK.

Holtak és élők.

Farsang volna most az ég alatt, mikor mulatni, táncolni kellene a vigeág házaiban, az ifju embereknek örök hűséget kellene egymásnak esküdni a templomokban, mint ahogy az embereknek ez rendeltetett a földön. De nincs farsang, nincs mulatás, nincs tánc, nincs házasság. csak háboru van és háboru, nyomor meg szenvedés, könny és szomorúság.

Olyan szomorúság, hogy még a mosoly is megretten azok ajakán, kik tudnának nevetni, hogy félnek még lépni is azok, kik szeretnének táncolni. Olyan hangulat van, mintha a holtaké volna a föld és mi élők felelősséggel tartoznánk ő nekik, mert meghaltak.

Farsang volna, de már négy éve nincs, csak január van, meg február: tél és tél... komor, havas, zord idő, mikor mindent beföd a nagy szomfordó, mikor a holtaké a föld. Az élők megremegnek és dideregve bujnak meg vackaikkban.

A tavasz enyhe napjait éltük a héten. Napsütés az égről, napsütés a földről, mindenhol nyár köszöntött bennünket. Isten és ember tavaszi hirdetett a téiben: életet a holtak fölött; a természet új életét hirdette az Isten, a mosolyt varázsló új életet, a békét hirdette az Ember.

Ó, de tavasz e a néhány szép enyhe nap a téiben? Nem e csak hitegetés, csak biztatás: az életé a föld? Nem e csak játszó, csókoló napsugár?... Hisz minden szép szó mögött ott van a valóság, mely nem engedi, hogy higgyünk az ígéretekben: nem sokára az élőké lesz a föld.

Ott van a valóság, az egyszerű tábori lap, rajta alig néhány sor: utra készen állunk, megyünk... És mi ujjunkkal mutatva követjük utjukat a térképen, elképzelésünk gyorsröptű madara előre oda száll, ahol még mindig emberek szenvednek, ahol még mindig új sirok domborulnak, ahol még mindig új rohamokra készülnek... ó jaj, a holtaké a föld.

Ó ki tud valami vigasztalót, valami biztatót mondani azoknak, kik félve mosolyognak, kiknek most kellene jókedvűnek lenni és nem mernek? Ki tudja elhíttetni az embereket, hogy a szép enyhe nap: tavasz, hogy ez a farsang ne legyen már oly szomorú, mint a többi volt?

Higgyétek el emberek, mi tulságosan sokat beszélünk a világról: arról, a mi már elmúlt és arról, amelyiknek sorsáról mi nem tehetünk. Az élők tulajdonul sokat foglalkoznak a holtakkal, kik némán pihennek és nem is gondolkoznak mi rólunk.

A mi busulásunk nem váltja meg a holtakat, a mi szomorúságunk nem segít a harcolóknak a szenvedéseik elviselésében. O ha lehetne, minden a megváltásért volnánk, mint voltunk egykor, mikor elfelejtettük, hogy egy az életünk, egy kis kurta idő két végtelenség között...

Három évig velük szenvedtünk: önmegtartóztatóak voltunk: vajjon megváltottuk-e őket?... Farsang volna most és ezt emlegetni a fájdalom éveinek negyedikében nem olyan bűn, mint volt eleinte. Ez a farsang, amire mi gondolunk: halk nevetése az életörömmel, mely feltartóztatatlannal átível a halál fölött

is, maga a meg nem szűnő élet, az örök ifjuság.

Farsang volna most az ég alatt, a földön és az emberek mindenféle önmagukért élnek és ez nem lehet vétek a holtak előtt, kik egykor szintén élők és fiatalok voltak.

Ő nekik is volt farsangjuk és biztatom az élők: stilusos szórákozás nem sértő a pihenőre. Az élők öröme, mely koronákkal váltódik meg a szomorúságtól, mely minden ily koronával segít a szegénységen, csak kedves lehet előttük. A jótékony egyesületeink legyenek csak bátran vámszedői a holtaknak, mert minden örömlüket ő tőlük kell megváltanunk: az árváinknak adott koronáinkkal. Még nagyon sokáig így, ezen a földön.

Ódor Géza jubileuma Ódor Géza min. tanácsos, zalaegerszegi pénzügyigazgató a múlt héten ünnepelte hivatalba lépésének negyvenedik évfordulóját. Ez alkalomból a pénzügyigazgatóság tisztviselői kara és az általános becsületben álló pénzügyigazgató tisztviselői lelkes ünnepelésben részesítették. Az ünnepelés a háborús időkre való tekintettel csak szűk keretben folyt le, de rendkívül meleggé tette az az őszinte tisztelet és szeretet, amelynek a népszerű pénzügyigazgató örvend.

Községi gyűlés. Tapolcza nagy község képviselőtestülete ma, 1918. évi január hó 27. é. n. 11 órakor gyűlést tart a következő tárgyakban. Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. Illetőségi ügyek. Városi villamos-mű részére egy „Boley” féle satu beszerzése; villamos mű utófelülvizsgálatáról jelentés. Adóügyi jegyző lakbéré felmérését kéri. Községi közigazgatási iratok kérése fizetése emeléseért. Rokob Kálmáné kérése lakbár elengedésért.

A Vörös-Kereszt egyesület tapolczi fiókjának választmánya folyó hó 23-án tartotta gyűlését, a melyen az évi közgyűlés idejét és tárgyszorozatát állapította meg. Dr. Kovács Vilmosné elnök kegyeletes szavakkal emlékezett meg elhunyt elnöktársának, Glazer Sándornak érdemeiről és az egyesület érdekében kifejtett páratlan buzgóságáról. Az elhunyt méltó utódául Ley József esperes prépostot kéri fel az elnöki tisztségre, a ki készséggel vállalkozik a közérdekű munkásságra. — Megválasztatnak még: titkárrá: dr. Schönwald Károly; pénztárosokká: Steiner Imre és Goldmann Cili, a ki már eddig is a legnagyobb rendben és pontossággal vezette az egyesület pénzügyeit. A választmánynak elhalálozás vagy elköltözés folytán elvesztett tagjai helyébe, az alapszabályok értelmében, a közgyűlés választ új tagokat. Elnök indítványára ezután elhatározza a választmány, hogy kérvényt intéz a központi igazgatósághoz az ápolási díjak méltányos felemelése iránt, az élelmezési miniszterhez pedig egyes fontos élelmi cikkek kiutalása iránt. Kívánatos volna, hogy a kórház fenntartatása érdekében e jogos kérések teljesíttetnének.

A megyei állandó választmány a folyó évi február hó 11-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésen felveendő ügyek tárgyalása végett folyó évi február hó 4. é. n. d. é. fél 11 órakor, a vármegyeház gyűléstermében, gyűlést tart.

Takarékoskodjunk a cukorral! De szörnyű nehéz ez, mikor nincs miből takarékoskodni. Hiszen csak

nem régen kaptuk meg a november hónapi adagunkat, arra is hosszabb nélkülözéssel várakoztunk. Kevés a cukor, s ez is fogyatékán, tehát miből takarékoskodjunk? A szakértők azt mondják, hogy a tavasszal még annyi sem lesz, mint most van. A cukorközpont elnöksége kijelentette, hogy a cukorfogyasztást már most lényegesen korlátozni kell, nehogy tavaszra egy morzsa cukor se legyen. A nagy cukorhiánynak állítólag az az oka, hogy a vasuti állomásokon négy millió métermázsza cukorrépa fekszik, melyet eddig szállítani nem lehetett. Ugy látszik tehát, hogy még kisebb mértékben sem édesíthetjük ezt a keserű életünket.

Felrobbant a petróleum. Balatonfüredi tudósítónk jelenti: Végzetes szerencsétlenség történt folyó hó 19. é. n. szombaton este Balatonszőlősn. Egy fiatal legényekből és leányokból álló társaság csendesen kártyáztatott Bakos Géza házában. A lámpából egyszerre csak kifogyott a petróleum s a láng kezdett alább szállni. Kók Irén vette a petróleum moskót s anélkül, hogy a lámpát eloltotta volna, kezdte azt megöltöteni. Ebben a percben irtóztató dörmögés hallatszott, amely még a szomszédos házak falait is megrengtette. A petróleum felrobbant. A társaság tagjai, akik súlyos égési sebeket szenvedtek, égő ruhában, sikoltozva menekültek az utcára, a hol az összefutott népek csak nagy nehezen sikerült őket eloltani. Kók Irén, Kók Sándor és id. Kók Lajosné súlyos, Bakos Nelli és Hardi Eszter könnyebb sérüléseket szenvedtek. Előbbiek életbenmaradásához kevés a remény.

Dohányjegyrendszer lesz. A pénzügyminiszter rendelkezést intézett az ország összes pénzügyigazgatósága ihoz, melyben szabályozza azokat a módokat, amik mellett a dohányjegyrendszert behozhatják. Pénzügyigazgatóságok sürgősen nyilatkozni tartoznak arra vonatkozólag, hogy kerületeikben a dohányjegyrendszert alkalmas eszköznek tartják-e a dohányárak egyenletes szétosztására, s ha igen, úgy azonnal tárgyalást kell kezdeniük ez irányban a közgazgatási hatóságokkal. Ahol a dohányjegyrendszert behozzák, ott a kicsinybeni forgalomba dohányárut csakis a hatósági utalványokra lesz szabad eladni.

A Badacsonyi Borvidék Központi szeszfőző szövetezete megkezdte üzemét és a törkölyök átvételét hegyközségükhöz tartozó szőlőbirtokosoktól folyó hó 28. tól kezdve február 3. ig eszközöli. A törköly egészséges állapotban a szövetezete ideiglenes szeszfőző telepére (Tapolcza Berek u. 7. sz.) szállítandó. Az átvételi ár a hatóságilag megállapított 16 helyett 20 korona métermázsánként és 5 koronát fuvar címén térít meg a szövetezete. A szőlőbirtokosok a beszállított métermázsánkénti törköly után egy liter pálinka vételére vannak jogosítva maximális árban.

A Tapolczavidéki Gazdakör igazgatóságának választmánya folyó hó 22. é. n. Forster Elek elnöklésével gyűlést tartott, amelyen elhatározták, hogy: A földmivelésügyi minisztertől vetőburgonyát, vetőmagot kérelmeznek. A gálicnak kellő időben leendő kiutalását kérelmezik. Tarlórépa és cirok-magot hozattat tagjai részére. Gazdasági gépek beszerzését közev títi. Az 1918. évi közgyűlés megtartását március 3-ikára tűzte ki, amelynek egyik legfontosabb pontja

leendő Weiler Kálmán indítványára felvett tárgy: Állásfoglalás a bortermelési adó állandósítása ellen. A gazdakör ügyvezető elnöküül Rómay Pál zalalaházi földbirtokost választotta. Az igazgatóság választmány méltányolva a titkár munkásságát, Weiler Kálmán indítványára, tiszteletdíját 200 koronával felemeli. A gazdakör propagandát csinál a Magyar Gazdakör szövetség Barázda című lapjának előfizetésére, amellyel a gazdák ezen országos egyesületének tagjaivá is lesznek.

A felemelt hadisegélyeket az új összeírás, a véleményező bizottság nagy munkája, a pénzügyigazgatóság jóváhagyása és a szükséges összegek kiutalása után lehet majd csak kifizetni, ami sok időt vesz igénybe, úgy, hogy március eleje előtt alig lehet arra számítani, hogy az új rend már alkalmazható legyen. A magunk részéről csak azt mondjuk a hadisegélyeseknek, hogy legyenek még egy hónapig belátásos türellemmel, annál is inkább, mert hisz november 1-ig visszamenőleg meg fogják kapni a felemelt hadisegélyeket.

A Balaton tulajdonosai önmagukért. — A Balaton jelenlegi halászati bérelte 1924. ben lejár. Az új szerződés féllal úgy akarják a Balaton tulajdonosai a szerződést megkötni, hogy a kifogott süllőket és fogásokat ne a budapesti és bécsi kereskedőknek és vendéglősöknek adják el, hanem nekik és azoknak, akik a Balaton mellékén laknak, mert állítólag könnyebb most Budapestben, Bécsben, sőt a béke idejében Berlinben is balatoni halhoz jutni, mint a Balaton mellékén.

A loosztályozás a tapolczi járásban folyó évi március hó 3. 4. és 5. é. n. lesz. Március 3-án Tapolczában, 4-én Monostorapáiban, 5. é. n. Káptalanfői községben mint központokon és az ezekhez csatolt községekben összeirt lovak kerülnek osztályozásra.

A rekvirálás folytatása. Mint-hogy az eddigi rekvirálás nem vezetett a kívánt eredményre, az alispán rendelete értelmében a további rekvirálást szigorubbant folytatni kell.

Ez is jó messze van! Két vidéki községbeli apa találkozik egymással, kiknek fiaik hosszú idő óta a harszterén vannak. Beszédbe elegyednek.

— Merre van a kedves fia? — Kérdé egyikök.

— Még mindig Romániában. És az Öné?

— Az én szegény fiam már ott-hagyta Albániát. Sajnos *maldridban* van.

— Az is jó messze van, jegyzé meg az orvosi tudományban kevésbbé járatos polgár.

Iparvállalatok és iparosok figyelmébe. A soproni kereskedelmi és iparkamara fölhívja az érdekeltek figyelmét, hogy a debreczeni honvédségi munkásgyűjtő helyen 40 géplakatos, 50 kocsiyártó kovács, 10 műlakatos, 10 géppápoló, 20 kőmives, 10 szabó, 11 szobafestő, 9 ács, 9 mészáros és számos más ipari munkás vár elhelyezésre. A kérvényeket a debreceni kereskedelmi és iparkamarához kell beadni.

Az irni és olvasni tudást igazoló vizsgálatok az országgyűlési képviselőválasztói jogosultság elnyeréséért Tapolczában február hó 20. án délelőtt, az állami polg. iskolában lesznek. Akik tehát e célból irni és olvasni tudásukat igazolni akarják, azok ezen szándékukat nevéük, élet-

korok, polgári állásuk és lakóhelyük pontos megjelölése mellett február hó 15-ig a tapolczai járás főszolgabírójánál személyesen vagy levélben jelentésük be. A bizottság mindazok részére, kik előtte az irni és olvasni tudást igazolják, az egész országra egyszer s mindenkorra érvényes bizonyítványt ad ki.

Első szállítmány a tapolczai közhivatali alkalmazottak részére
A közhivatali alkalmazottak zalaegerszegi beszerzési csoportja tegnapelőtt értesítette a tapolczai fiókcsoporthat ügyvezető elnökét, hogy a csoport tagjai részére, a központ intéző bizottsága kiutalt 100 kg. rizst, 52 kg. árpagyöngyöt, 58 kg. babot, 66 kg. köleskását, 65 kg. hadiszappant, 18 kg. sós heringet, 1160 kg. ragasztott talpbőrt, 1740 kg. hulladék talpbőrt. — Az elnökség a kiutalt cikkek értékét már beküldte s így remélhető, hogy a jövő hét elején a cikkek megérkeznek, amelyeknek maximális árához hozzá lesz számítva a szállítási költség és a kiszolgáló kereskedő megállapított jutaléka. Minthogy az első szállítmány kevés arra, hogy a tapolczai fiókcsoporthat 109 családjának 538 tagja minden cikkből részesüljön, a vezetőség úgy határozott, hogy a cikkek aránylagosan felosztja úgy, hogy a tagok egy része egyik cikkből, a másik része másik cikkekből részesüljön. De intézkedett a vezetőség, hogy a jövőben ha kevesebb felét is, de annyit küldjenek, hogy abból mindenkinek jusson. A cikkek *Pajtás* Henrik kereskedő szolgálja ki, és azok mennyiségét a tagsági könyvecskébe beírja és értékét fölveszi.

A hatósági gálic előjegyzése. — Tegnapelőtt érkezett meg a tapolczai főszolgabírói hivatalhoz az 1918. évi szükséges gálic összeírásáról szóló rendelet. Ez szerint minden szőlőtulajdonos, akinek a jövő évben gálic kell, szükségletét annál a körjegyzőnél jelentse be, a melynek hatáskörébe az illető szőlőbirtok fekszik. A bejelentéseket február hó 10-ig kell eszközölni. Ezt a határidőt iparkodjék minden szőlőgazda betartani, mert a rendelet szerint semmiféle hivatal, utólagos, vagy pótbjelentéseket el nem fogadhat, s így ha a rendeletről valaki tudomást nem szerez, gálicszükségletét a hatóság útján be nem szerezheti. Az adagolás a múlt évihez hasonló, a mennyiben minden szőlőgazda katasztrális holdankint 15 kg. gálicot kaphat. A gálic ára a múlt évinél sokkal magasabb lesz. Bortermelő vidékünk szőlőgazdáinak fontos érdeke fűződik ahhoz, hogy a peronoszpóra elleni védekezéshez szükséges anyag a kellő időben is rendelkezésre álljon. Ezért a Tapolcavidéki Gazdakör az idén is felírta a földmivélsügyi kormányhoz, hogy a védekezéshez szükséges gálic, a mennyi különösen az első permetezéshez kell, a kellő időben, a gazdák kezéhez jusson.

A husban is nem sokára hiányt szenvedünk majd és drágaságot élvezünk majd, mert a tisztelt marhák nem adják már oly olcsón magukat. Az a kevés, ami megmaradt, azt mondja, hogy ő kitelei és megvárja a tavaszt és akkor is majd inkább szánt és vet, de nem adja a b. életét a mézárósnak. El lehetünk készülvé az ő strájkukra is és jó lesz, ha mindenki gondoskodik jó előre holmi szárnyasokról, akik nincsenek még úgy eltelve saját nagyságuktól. Most csak az a fő, hogy ezek előre meg ne sejtsek az őket váró nagy keresletet, mert különben

szintén kihasználják a konjunkturát és akkor jaj nekünk.

A megvesztegetett kutyák. (Levél szerkesztőhöz.) Vasárnapról hétfőre virradó éjjel, fél 1 órától 4 óráig, egy fehér kutya ugatott a Főutcán, annyira, hogy félreismerhetetlenül az volt a szándéka, hogy a főutca lakóinak éjjeli nyugalma a rendelkezésre álló egész erejével, teljes odaadással, megzavarja. Ily bámulatos kitarítás az ugatásban csak akkor lehetséges a kutyáknál, ha arra fölbéreltetek. Szégyen és gyalázat, hogy a városrészek közötti harc már annyira elfajult és ennek eszéközéül már a jellemes kutyák is odaadták magukat. Hiába, romlanak az erkölcsök.

A postaügyben választott bizottság állandóan dolgozik s mindent elkövet, hogy a nagyközönség érdekeire való tekintettel, a posta tervebe vett elhelyezése, az általános érdekek megfelelőleg, közmegelegedésre nyerjen megoldást.

A tapolczai villamosmű végleges átvétele, illetőleg az utófelülvizsgálat tegnap volt a községi előjárás, a községi szakértője, *Bokrossy Jenő* főmérnök és a Ganz-gyár kiküldött szakértői részvételével. Mint halljuk a felülvizsgálat semmi utólagos pótlást nem igényel.

A jó szappan főzésének titka. Egy tapasztalt szakértő megállapítása alapján jó szappant a következő receptek szerint főzhetünk: 1. Egy kilogramm zsiradékhoz készítsünk lugot 3 1/2 liter vízből és 34-35 dekagr. lugkőből. Eszerint pl. 3 kilogramm zsiradékhoz kell 11-12 liter (eső-) víz és 1 kilogramm lugkő. A lugkő ellen sok a panasz. A panasz alaposága nincs kizárva; de lehet az is, hogy a mérték be nem tartásában volt a hiba. Hogy a lugkő ne legyen oka annak, hogy a szappan nem sikerül, készítsük el annak oldatát magunk a mosó- vagy kristályos szódából (nátrium-karbonát); ez sokkal kevesebbe is kerül. — E végből: 2. Egy kilogramm zsiradékhoz készítsünk lugot 3 1/2 liter vízből, 1/4 kilogramm égetett mészből (kalciumoxid) készített mészpépből (kalciumhidroxid) és 1 1/4 kilogramm kristályos- vagy mosósódából. A 2 ik recept szerint pl. 3 kilogramm zsiradékhoz kell 11-12 liter víz, 3/4 kilogramm égetett mész, 3 3/4 kilogramm mosósóda. A lug mind a két recept szerint 10%-os lesz körülbelül. — A lug elkészítése röviden a következőleg történik. A zsiradék súlyának megfelelő mennyiségű vizet a szódával együtt felforraljuk, amikor forr, a mészpépet beletesszük. Az egészet mintegy 1/2 óráig kavargatva forraljuk. Azután hagyjuk a folyadékot lehűlni. Majd a tiszta lugot a képződött mészkőszapról (kalciumkarbonát) leöntjük. Akár az 1., akár a 2. pont szerint készült a lug, elszappanosító ereje egyenlő és szappanfőzésre később is használható. A főzés így történik. A lugot felforraljuk, a zsiradékot folytonos kavargatás mellett belerakjuk, mely eléggé lassan indul forrásnak. Ha

Mit jajgatsz?

— Igen ám, de ha muszáj!
— Ki mondja ezt neked? Használj Kovács-féle reuma elleni bedőrsőlőt s úgy elmúlik minden fájásod, hogy félóra alatt a billegei postára is elszaladhatsz!
(Kapható a gyógyszerertárban.)

a forrás megindul, megkezdődik a szappanosítás is, ez azonban csak hosszabb ideig tartó lassu forralás után folyik le. Ha 2-3 órai forralás után a szappan fölé tiszta lug veddik fel, a kisózást meg lehet kezdeni. Sós vízben a szappan nem oldódik, s így a lugalból kiválik. A kisózásra elég annyi kanál só, ahány kilogramm volt a zsiradék. A kész szappant lefölezzük, mintába öntjük, amelyet előbb vizesruhával borítunk be. Ha a szappan teljesen lehűlt és megszilárdult, zsineggel tetszés szerinti darabokra vagdosva szellős helyen jól kiszáritjuk. Ha a lugon nem takarékoskodunk, egyetlen főzéssel igen szép, tiszta szappant nyerünk, nem kell még egyszer úgynevezett vendéglugban kifőzünk. Ha sem lugkőhöz, sem szódához nem juthatunk, a régi háziasszonyok módjára közönséges fahamuból, vagy sziksóból kell a hamuzsirt, illetve a szódát kioldani és a lugot a 2. pont után leirt módon elkészíteni. Az oldatból először csak próbálugot készítsünk. Ha ez forralva, a toll vitorláját elmarja, akkor az összes oldatból kellő mennyiségű oldott mész hozzáadásával készített lug is el fogja marni. Ilyen erős luggal a szappanfőzést el lehet kezdeni, csupán arra vigyázva, hogy a lugalból 3 1/2 liter essék minden kilogramm zsiradékra. Itt főddolag a próbálgatás és a gyakorlat.

Jóteknycélú estély. A Vöröskereszt Egyesület Tapolczai fiókja e héten megtartott választmányi ülésén elhatározta, hogy társas estélyt rendez műkedvelő előadással és a befolyó jövedelmet a kórházunk céljaira, valamint egyéb hadi jóteknycélú célokra fogja fordítani. Örömmel fogadjuk e hírt, mert éppen lapunk hasábjain a mult hetekben vetettük fel azt az ideát, hogy mennyire kívánatos volna Tapolczán a társadalmi élet élénkítése végett és a társadalmi összetartozás erősítésére is valami társas összejövetelt rendezni. A jóteknycélú cél természetesen még inkább igazolja a társas mulatság jogosultságát.

A minden oldalról megnyilvánuló érdeklődés is mutatja, mennyire időszerű már, hogy Tapolczán rendezzenek valami művészeti szórakozást nyújtó összejövetelt. Együttal ebből látunk biztatást is arra nézve, hogy az estély sikerüljön fog. Immár egy éve, hogy Tapolcza közönségének semmiféle ilyen nyilvános szórakozásban nem volt része és ezért is reméljük, hogy a közönség támogatni fogja a rendezőseget abban, hogy az estély mindenképpen sikerüljön.

Felhívjuk mindazokat a hölgyeket és urakat, akik a rendezendő műkedvelő előadásban résztvenni, vagy azt támogatásukkal előmozdítani hajlandók: sziveskedjenek folyó hó 29-én (kedden) délután 5 órakor a "Casino" (Pannonia kávéház) helyiségében a teendőik megbeszélése céljából megjelenni.

Nyilvános köszönetek.

Szezemszky Gyula ur a szegény iskolás gyermekek cipőbeszerzésére 50 koronát adományozott, melyért a segélyben részesülők nevében köszönetet mond

a Tapolczai Róm. kath. elemi fiúiskola tanstestülete.

Özv. Csöndes Józsefné urnő 100 koronát, Szezemszky Gyula ur 100 koronát volt szives egyesületünk emberbaráti céljaira adományozni,

mely kegyességéért fogadja köszönetünket.

A Vöröskereszt Egyesület Elnöksége.

Szezemszky Gyula ur 50 koronát volt szives hozzánk küldeni az izr. szegény gyermekek felruházására, mely szives adományát hálásan köszöni

a Krajcáregylet Elnöksége

Ingtalan árverésről hirdetmény.

33-1917.

Zalavármegye árvaszékének 2825/1917. sz. megbízása alapján közhírré teszem, hogy Bálint testvérek tulajdonát képező s a lesencezeisvándi határban levő szilosi szőlő felét, 1601 □ öl területtel, községi belterületén levő házat s ehhez tartozó 522 □ öl területű szántó földet, 1918. év február hó 4. én d. u. 1 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek fogom eladni. Az árverést Lesencezeisvánd községi tanácstermében tartom meg.

Feltételek alulírottánál tudhatók meg.

Lesencezeimaj, 1918. év január 2.

Vöczköndy Jenő
körjegyző.

RÉZGÁLIC

kapható: PAUK VILMOS cégnél.

Sagori meszet, trifaili portlandcementet

zsákban és hordóban szállít
LÁSZLÓ SÁNDOR SÜMEG.
Ajánlattal szivesen szolgál.

Özv. Nyirádi Ferencné eladja Hegymagas községhez tartozó Szent-Györgyhegyi cca

2400 □-öl szőlőjét,
2256 □-öl szántóföldjét.

Bővebb megtudható: Nagyköz utca 7 szám alatt.

Keresek egy megbízható, becsületes, szerény igényű

házi kisasszonyt,

hadi özvegy és árva előnyben részesül. Özv. Csöndes Józsefné.

Tapolcza

Kisörsi szőlő, 2000 □ öl jó termő

oltvány szőlőmet

eladom.

Spiegel Oszkár Kisörszőlőhegy

RÉZGÁLIC

kapható Lustig József és Fia cégnél

Vincellért keres

Ibos Nándor Badacsonyban. Nagyobb családúak előnyben részesülnek.

Halápi utcában levő házamat szabadkézből eladom.
Németh Gyula

Eladom a Baross Gábor utcában levő (Király Vilmos féle)

házamat.

Bővebb megtudható a házban.

Löwy B. könyvnyomdája,
Tapolcza.

azok, kik sorsuk leparancsáról, akik összefordulnak és gyermekreményes megbeszélés először még alatt, imára magaddal a fegyver érezni csapkodni menni záporában said, kórával gyermek sárgáról mellük pirosporba külvit utolsóját, utószavát, sorsuk s ha n az Isteminder maradgyerm mosol mindíg jöhetn csend hónap árnyé szenv tudja Tu kik i otthon páhol gédiá percr az a halál de küzd kell? So hozn hozza még üzen küld A akik csak akar